

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **Pardubický kraj**, Komenského nám. 125, Pardubice, zast. advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, Olomoucká 261/36, Mohelnice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2018, čj. 28905/18/5000-10480-703694, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 4. 9. 2019, čj. 52 Af 40/2018 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou jeho zástupkyně Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Pardubický kraj (dále jen „správce daně“) dvěma platebními výměry ze dne 19. 8. 2014 uložil žalobci povinnost odvést za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu částku 6.679.495 Kč a do státního rozpočtu částku 1.178.734 Kč; jednalo se o plnou částku poskytnuté dotace. Oba platební výměry vycházely z totožných skutkových zjištění, přičemž správce daně dovodil, že žalobce jako příjemce dotace na projekt Školský portál Pardubického kraje reg. č. CZ.1.07/1.1.00/08.0001 porušil rozpočtovou kázeň.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 6. 2018 k odvolání žalobce změnil platební výměry správce daně tak, že snížil výši částek, které má žalobce odvést za porušení rozpočtové kázně, a to do státního rozpočtu na částku 542.218 Kč a do Národního fondu na částku 3.072.568 Kč. Jedná se o v pořadí třetí odvolací rozhodnutí žalovaného, neboť dvě jeho předchozí rozhodnutí byla krajským soudem zrušena.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost.

[4] Kasační stížnost není přípustná.

[5] NSS v této věci nezbyvá než zopakovat závěry usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019 - 63, a konstatovat, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (buť třeba i věcně souvisící nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).

[6] Zákonné okruhy kasačních důvodů, vyjmenované v § 103 odst. 1 s. ř. s., se navzájem liší v tom, zda napadají výlučně argumentaci či procesní postup krajského soudu, nebo zda zprostředkovaně míří i do rozhodování správního orgánu. Ryze „soudní“ důvody jsou obsaženy v písmenech c), d) a e) citovaného ustanovení (zmatečnost; nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu nebo jiná vada řízení; nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení). Naproti tomu naopak důvody podle písmen a) a b) (nesprávné posouzení právní otázky; nedostatečná, nesprávná či procesně vadná skutková zjištění správního orgánu, případně nepřezkoumatelné správní rozhodnutí) mohou dopadat jak přímo na rozhodnutí správního orgánu, tak zprostředkovaně i na soudní rozhodnutí, pokud soud tvrzené vady neodhalil nebo zaujal stejný hmotněprávní názor jako žalovaný (*případně vyvodil ze stejných skutkových zjištění odlišný hmotněprávní závěr – to je však situace vedoucí ke kasační stížnosti žalovaného, a o tu v této věci nejde*).

[7] Pokud soud postupoval procesně bezvadně a zamítl žalobu řádně zdůvodněným rozsudkem [tím se vylučují důvody podle § 103 odst. 1 písm. c), d), e) s. ř. s.], může se žalobce pokusit prosadit své argumenty ještě jednou za pomoci kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) nebo b) s. ř. s. Je logické, že zde obsažená argumentace nebude z povahy věci nijak novátorská – ostatně v kasačním řízení nelze v zásadě řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u krajského soudu (srov. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). I když však žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, nepředpokládá se, že žalobce jen zkopíruje text žaloby, v níž případně zamění slovo žalobce za slovo stěžovatel, a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem kasační stížnost. V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby jen kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou.

[8] O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Vždy tak musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přiléhavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější. V každém případě musí být z kasační stížnosti patrné alespoň to, že advokát napadený rozsudek četl. Z nynější kasační stížnosti to ale poznat nelze.

pokračování

[9] Krajský soud se v této věci neomezil na pouhé převzetí argumentace žalovaného, naopak se žalobní argumentací pečlivě zabýval. Přitom se krajský soud neomezil jen na odkaz na rozhodnutí žalovaného, ale vycházel též z judikatury a srozumitelně rozvedl, z jakých důvodů nelze žalobě vyhovět.

[10] Na argumentaci krajského soudu ovšem v kasační stížnosti advokátka stěžovatele nijak nereagovala, pouze slovo od slova zkopírovala text žaloby, v němž pouze změnila procesní pojmenování účastníků a soudu a mírně formulačně poupravila její nepodstatné části. Jinak je zde naprostá shoda mezi žalobou a kasační stížností.

[11] NSS shrnuje, že v této věci nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Podání nazvané *kasační stížnost* totiž přes svou značnou obsáhlost nijak nereaguje na rozsudek krajského soudu, který napadá. Z toho, že text toho podání je pouhou kopií žaloby (a nic dalšího v kasační stížnosti není), je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá *jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103* (srov. k tomu usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009 - 77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020 - 17, body 11 a 12).

[12] Na výše uvedených závěrech ničeho nemůže změnit ani podání stěžovatele označené jako „replika k vyjádření žalovaného“, které obsahuje jen obecné a argumentačně prázdné proklamace. Za konkrétní kasační námitku pak opravdu nelze považovat ani požadavek, aby NSS v této věci rozhodl „*v tom smyslu, zda krajský soud nerozhodl tentokrát jinak zejména z procesních důvodů, když předmětnou žalobu měl v rukou již potřetí, a jeho motivem bylo věc ukončit, nikoli se opět vracet k podstatě věci*“. Jedná se totiž jen o pouhou a ničím relevantním nezdůvodněnou domněnku (nařčení).

[13] V projednávané věci není ani důvod k tomu, aby NSS na tuto kasační stížnost pohlížel jako na podání trpící vadami, které by byl povinen odstraňovat podle § 109 odst. 1 s. ř. s. Toto ustanovení slouží soudu k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Takové blanketní kasační stížnosti ve skutečnosti jen ohlašují úmysl uplatnit k výzvě soudu konkrétní kasační důvody a kromě označení účastníků, napadeného rozsudku a citace některých písmen § 103 odst. 1 s. ř. s. v nich nebývá žádný další text. Postup podle § 109 odst. 1 s. ř. s. ale není určen k tomu, aby soud, který obdrží dlouhý a strukturovaný text tvářící se jako zdůvodněná kasační stížnost, upozorňoval právního profesionála zastupujícího v kasačním řízení na smysl kasační stížnosti (který je ostatně zřejmý již ze zákona) a vedl ho k vylepšení jeho argumentačních dovedností.

[14] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.].

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno.

[16] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud žalobci vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu